ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 5ης Φεβρουαρίου 1982

περί διαπιστώσεως ὅτι ἡ εἰσαγωγή τῆς συσκευῆς μέ τήν ὀνομασία «PAR-OMA 2 System» δύναται νά πραγματοποιηθεῖ ἀτελῶς ὡς πρός τούς δασμούς τοῦ Κοινοῦ Δασμολογίου

(82/145/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

'Εχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος,

τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1798/75 τοῦ Συμβουλίου τῆς 10ης Ἰουλίου 1975 περί τῆς ἀτελοῦς, ὡς πρός τούς δασμούς τοῦ Κοινοῦ Δασμολογίου, εἰσαγωγῆς ἀντικειμένων ἐκπαιδευτικοῦ, ἐπιστημονικοῦ ἤ μορφωτικοῦ χαρακτήρα [1], ὅπως τροποποιήθηκε ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1027/79 [2],

τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 2784/79 τῆς 'Επιτροπῆς τῆς 12ης Δεκεμβρίου 1979 περί καθορισμοῦ τῶν διατάξεων ἐφαρμογῆς τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1798/75 [3], καί ἰδίως τό ἄρθρο 7,

'Εκτιμώντας:

ὅτι ἡ γερμανική κυβέρνηση, μέ ἐπιστολή της στίς 16 Ἰουλίου 1981 ζήτησε ἀπό τήν 'Επιτροπή νά κινήσει τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 7 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2784/79 γιά νά καθορισθεῖ ἄν ἡ συσκευή μέ τήν ὀνομασία «PAR-OMA 2 System» πού προορίζεται νά χρησιμοποιηθεῖ γιά τή μελέτη τῶν φωτοηλεκτρικῶν φαινομένων τῶν ὀργανικῶν ὑλῶν, καί ἰδιαίτερα γιά τήν καταγραφή τῶν φωτοηλεκτρονικῶν ἐνεργειακῶν φασμάτων, πρέπει νά θεωρηθεῖ ἤ ὄχι ὡς ἐπιστημονική καί, σέ περίπτωση καταφατικῆς ἀπαντήσεως, ἄν συσκευές μέ ἰσοδύναμη ἐπιστημονική ἀξία κατασκευάζονται ἐπί τοῦ παρόντος στήν Κοινότητα·

ὅτι, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 παράγραφος 5 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2784/79, ὁμάδα ἐμπειρογνωμόνων ἀποτελούμενη ἀπό ἐκπροσώπους ὅλων τῶν Κρατῶν μελῶν συνῆλθε στίς 12 Ἰανουαρίου 1982 στό πλαίσιο τῆς 'Επιτροπῆς Δασμολογικῶν 'Ατελειῶν πρός τό σκοπό τῆς ἐξετάσεως τῆς προκειμένης περιπτώσεως·

ὅτι ἀπό τήν ἐξέταση αὐτή συνάγεται ὅτι ἡ ἐν λόγω συσκευή εἶναι ἕνας πολυδιαυλικός ἀναλυτής·

ὅτι τά ἀντικειμενικά τεχνικά χαρακτηριστικά της, ὅπως ἡ ἔκταση τοῦ φάσματος καθώς καί ἡ χρήση πού γίνεται τῆς ἐν λόγω συσκευῆς, τήν καθιστοῦν συσκευή εἰδικῶς κατάλληλη γιά τήν ἐπιστημονική ἔρευνα· ὅτι, ἐξάλλου, οἱ συσκευές τοῦ εἴδους αὐτοῦ χρησιμοποιοῦνται, κυρίως, γιά τήν ἄσκηση ἐπιστημονικῶν δραστηριοτήτων· ὅτι, ἐπομένως, πρέπει νά θεωρηθεῖ ὡς ἐπιστημονική συσκευή·

ὅτι, βάσει τῶν πληροφοριῶν πού ἔχουν συγκεντρωθεῖ ἀπό τά Κράτη μέλη, συσκευές ἰσοδύναμης ἐπιστημονικῆς ἀξίας μέ τήν ἐν λόγω συσκευή, κατάλληλες νά χρησιμοποιηθοῦν γιά τίς ἴδιες χρήσεις, δέν κατασκευάζονται ἐπί τοῦ παρόντος στήν Κοινότητα· ὅτι συνεπῶς, ἡ ἐν λόγω συσκευή δικαίως δύναται νά εἰσάγεται ἀτελῶς,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

'Αρθρο 1

Ἡ εἰσαγωγή τῆς συσκευῆς μέ τήν ὀνομασία «PAR-OMA 2 System» πού ἀποτελεῖ τό ἀντικείμενο τῆς αἰτήσεως τῆς 16ης Ἰουλίου 1981 τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως, δύναται νά πραγματοποιηθεῖ ἀτελῶς ὡς πρός τούς δασμούς τοῦ Κοινοῦ Δασμολογίου.

'Αρθρο 2

Ἡ παρούσα ἀπόφαση ἀπευθύνεται στά Κράτη μέλη.

'Εγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 5 Φεβρουαρίου 1982.

Γιά τήν 'Επιτροπή

Karl-Heinz NARJES

Μέλος τῆς 'Επιτροπῆς

---

[1] ΕΕ ἀριθ. L 184 τῆς 15. 7. 1975, σ. 1.
[2] ΕΕ ἀριθ. L 134 τῆς 31. 5. 1979, σ. 1.
[3] ΕΕ ἀριθ. L 318 τῆς 13. 12. 1979, σ. 32.